

Reifikace (zvěcnění)

O zvěcnění můžeme (a vlastně musíme) mluvit tam, kde nějaká skutečnost, která není „pouhou věcí“, je chápána a interpretována jako (pouhá) věc (a je s ní tak zacházeno). Smysl tohoto označení je zřejmě v tom, že je odmítáno chápání „ne-věci“ jako „věci“, tj. je kriticky odmítáno redukování ne-věci na (pouhou) věc. Je proto třeba se tázat, čím nebo v čem se ne-věc liší od (pouhé) věci, eventuálně také co je v ne-věci navíc oproti pouhé věci. Jedna věc však zůstává zatím stranou, totiž možnost, že ne-věc je něco naprosto odlišného od (pouhé) věci, což by znamenalo že rozdíl mezi obojím spočívá také (nebo zejména) v tom, že aspoň některá „ne-věc“ by mohla nebýt vůbec „věcí“, tj. že by mohla vůbec nemít věcnou povahu, tj. že by neměla vůbec žádný věcný aspekt, žádnou věcnou (či lépe „věcovou“) stránku. Z toho je patrné, že samo slovo „věc“ nemá vždy týž význam a že může být vztahováno k různým kontextům.

Je také zapotřebí vyjasnit rozdíl mezi kritikou „zvěcnování“ na jedné straně a mezi kritikou „zpředmětňování“ na straně druhé. Z toho pak budeme moci odvodit (resp. analýzou odhalit), o jaké předpokládané (ale velmi často dokonce neuvědoměné, výslovně ani nepředpokládané) chápání rozdílu mezi významy „věc“ a „předmět“ se takové rozlišování může (nebo musí) opírat.

(Písek, 170716-1.)